

§ 6.

I Lovens § 12, Stk. 1, indføjes efter Ordene „Planens Bestemmelser“: „og inden for dennes Rammer at fremme en hensigtsmæssig Bebyggelse paa passende Tid og Sted“.

§ 7.

Ministeren for Byggeri og Boligvæsen bemyndiges til at genoptrykke Lov Nr. 181 af 29. April 1938 med Indføjelser af de af nærværende Lov følgende Ændringer og saaledes, at „Indenrigsministeren“ overalt ændres til „Ministeren for Byggeri og Boligvæsen“ eller „Boligministeren“.

§ 8.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det af Indenrigsministeriet den 15. Februar 1944 nedsatte *Samordningsudvalg* for de Vest for København liggende Sognekommuners Byplanlægning har i første Række beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Boligbyggeriet i Hovedstadsområdet. Udvalget har i denne Anledning foretaget nogle Undersøgelser, hvis Resultater delvis er anført i Bemærkningerne til det samtidigt forelagte Forslag til Lov om Regulering af bymæssige Bebyggelser.

I Samarbejde med Københavns Amtsråd, hvis Henvendelse af 4. Januar 1947 er gengivet som Bilag til Bemærkningerne til det nævnte Lovforslag, udarbejdede Samordningsudvalget et Forslag til Ændring af Byplanloven af 1938, som med enkelte mindre væsentlige Ændringer er anvendt ved Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag.

Dette Forslag har bl. a. til Hensigt ved Tilvejebringelse af Byplanvedtægter at opnaa en tilsvarende etapevis Udbygning af Byerne, som ved Forslaget til Loven om Regulering af bymæssig Bebyggelse søges tilvejebragt ved Byudviklingsplaner. Man kan derfor henvise til Bemærkningerne til dette Forslag. Reglerne i nærværende Lovforslag er betydeligt mindre vidtgaaende, men dog formentlig fuldt tilstrækkelige til Sikring af en hensigtsmæssig Udvikling i og omkring de mindre Byer og bymæssige Bebyggelser, hvor de endog maa foretrækkes fremfor de administrativt mere omfattende Byudviklingsplaner. Paa den anden Side er Byplanloven i sin nuværende Affattelse ikke fyldestgørende til Opnaaelse af de her tilsignede Formaal.

Den *Samordning* af Byplanlægningen inden for et større Omraade omfattende flere Kommuner, der er forudsat i Lovens § 3, Stk. 2, har kun i faa Tilfælde fundet Sted og med ringe Virkning, uanset at der navnlig i Hovedstadens og de større Købstæders Opland er stor Interesse i en saadan Planlægning. Dette skyldes sikkert blandt andet, at Loven ikke paa dette Punkt hjemler overordnede kommunale Myndigheder — Amtsrådene og Ministeriet — noget Initiativ til Iværksættelse af saadanne Foranstaltninger.

Det er efter Formuleringen af Bestemmelsen i Lovens § 12, Stk. 1, noget uklart, om dette Lovbud hjemler Kommunerne Beføjelse til ved *Ekspropriation* at fremskaffe egnede Grunde til boligmæssig eller industriel Bebyggelse. Dette har bevirket, at de i nævnte Henseende bedst beliggende Grunde ofte holdes tilbage — for det meste af rent spekulationsmæssige Hensyn — medens de ringere beliggende udbygges først, hvilket medfører en Skævhed i den bymæssige Udvikling, der er i aabenbar Strid med de Formaal, Byplanloven forfølger. Loven trænger paa det Punkt til en Klargørelse.

Forslaget har sammen med Forslaget til Lov om Regulering af bymæssige Bebyggelser været forelagt de kommunale Organisationer og Københavns Magistrat, der har tiltraadt Forslaget, Amtsrådsforeningen dog med Forbehold overfor Amtsrådenes Udgiftsdeltagelse i Henhold til § 3, sidste Stk. Da det imidlertid kun drejer sig om de forholdsvist beskedne Udgifter til den egentlige Samordning, men ikke om Udgifterne til Gennemførelse af de i For-